

ผลสัมฤทธิ์ของการใช้ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น : กรณีศึกษาจากการเรียนการสอน
รายวิชา 1541501 ภาษาเขมร 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Achievement of using Khmer for basic communication : Case study of the Class
1541501 Khmer 1 Buriram Rajabhat University

.....
ณภัทร เชาว์นวม^๑ / Napat Chawnuam

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นและเพื่อศึกษาปัญหาจากการเรียนการสอน ในรายวิชา 1541501 ภาษาเขมร 1 ในภาคเรียนที่ 2/2556 นักศึกษากลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาดังกล่าว จำนวน 68 คน โดยประเมินผลสัมฤทธิ์ของการใช้ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นจากเครื่องมือวิจัยที่วัดผลครอบคลุมทักษะการสื่อสาร ได้แก่ การเขียน การอ่าน การพูดและการฟัง ผลการวิจัย พบว่ากลุ่มเป้าหมายได้ระดับคะแนนเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 84.04 ร้อยละ 73.53 และร้อยละ 82.13 ตามลำดับ จัดว่าอยู่ในเกณฑ์ดี แต่เมื่อวัดผลจากการสอบข้อเขียนคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 45.38 จัดว่าอยู่ในเกณฑ์ปรับปรุง

ผลการจัดการเรียนการสอนของรายวิชา มีนักศึกษากลุ่มเป้าหมายได้ผลการเรียนระดับ คะแนน A จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.41 ได้ผลการเรียนระดับคะแนน B+ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76 ได้ผลการเรียนระดับคะแนน B จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 16.18 ได้ผลการเรียนระดับคะแนน C+ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.29 ได้ผลการเรียนระดับคะแนน C จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 17.65 ได้ผลการเรียนระดับคะแนน D+ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 13.24 ได้รับผลการเรียนระดับคะแนน D จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 19.12 และได้ผลการเรียนระดับคะแนน E จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.35

ผลงานวิจัยในชั้นเรียนนี้ ยังผลให้ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนได้ทบทวนบทบาทของตนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาด้านภาษาและตระหนักถึงการออกแบบการสอนและการใช้ เครื่องมือที่เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของนักศึกษา เพื่อให้ให้นักศึกษาเกิดทักษะภาษาเขมรตามวัตถุประสงค์รายวิชา สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ ในโอกาสอันเหมาะสม

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์, การใช้ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

Abstract

The purposes of this research are to study the achievement of the use of Khmer language for basic communication and to study problems resulting from teaching the 1541501 Course (the Khmer Language I) for semester 2/2013. The target group is 68 students enrolled in the course. Evaluation of the use of Khmer language for basic communication covers research tools relating to communicative skills which include writing, reading, speaking and listening skill.

^๑ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

The result of this research found that the target group has the average score of 84.04, 73.53, and 82.13, respectively. This is considered a good level. However, when measured by a written test, it is calculated as an average of 45.38. This result claims to be improved.

From the result of teaching of this course, 3 target students gained A level (4.41%), 11 students got B+ (11.76%), 11 students got B (16.18%), 7 students got C+ (10.29%), 12 students got C (17.65%), 9 students got D+ (13.24%), 13 students got D (19.12%), and 5 students obtained E level (7.35%).

The result of this research encourages the researcher as a teacher to reviewed role in developing learning and teaching of language, awareness of teaching design, and the use of appropriate tools that suit students' background knowledge in order that the students improve their skills in studying Khmer language according to the course objective and are able to apply in proper situations.

Keywords : Achievement, Using Khmer for basic communication

บทนำ

จังหวัดบุรีรัมย์เป็นจังหวัดที่มีคนไทยเชื้อสายเขมรอาศัยอยู่จำนวนหนึ่ง เนื่องจากคนพื้นเมืองดั้งเดิมของบุรีรัมย์ส่วนหนึ่งคือชนชาติเขมร จึงได้รับอิทธิทางภาษาและวัฒนธรรมเขมรมาไม่น้อย ทั้งนี้ จากข้อมูลประชากรศึกษาของจังหวัดบุรีรัมย์ (กรมศิลปากร: 2542, 37) พบว่าประชากรบุรีรัมย์ใช้ภาษาพูดอยู่ 4 ภาษา โดยจำแนกไว้ดังนี้

๑) ภาษาไทยอีสาน มีคนใช้ประมาณ 50% (ใช้มากในอำเภอลำปลายมาศ อำเภอปะคำ อำเภอพุทไธสง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ อำเภอนาโพธิ์ อำเภอสตึก อำเภอโนนดินแดง อำเภอโนนสุวรรณ อำเภอหนองกี่ อำเภอคูเมือง อำเภอหนองหงส์ และ อำเภอเมืองบุรีรัมย์บางส่วน

๒) ภาษาไทยเขมร หรือ ภาษาเขมรถิ่น มีคนใช้ประมาณ 18% (ใช้มากใน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ อำเภอห้วยราช อำเภอประโคนชัย อำเภอกระสัง อำเภอบ้านกรวด อำเภอคูเมืองบางส่วน และอำเภอพลับพลาชัย)

๓) ภาษาไทยโคราช มีคนใช้ประมาณ 30% (ใช้มากในอำเภอนางรอง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ อำเภอละหานทราย อำเภอปะคำ อำเภอชำนิ และอำเภอหนองกี่) รวมทั้งภาษาไทยภาคกลาง

๔) ภาษาไทยส่วย มีคนใช้ประมาณ 2% (อำเภอสตึก อำเภอบ้านด่าน อำเภอห้วยราช อำเภอประโคนชัย อำเภอหนองกี่)

จากข้อมูลข้างต้นจะพบว่าประชากรในบุรีรัมย์ใช้ภาษาไทยเขมร (เขมรถิ่น) และภาษาส่วย 20% โดยประมาณ ซึ่งทั้งสองภาษานี้ได้รับอิทธิพลมาจากภาษาเขมร จัดอยู่ในกลุ่ม “ภาษาย่อยของภาษาเขมร” ส่วนการใช้ภาษาไทยอีสาน ภาษาไทยโคราชและภาษาไทยภาคกลางที่มีอยู่มากกว่าภาษาไทยเขมร (ภาษาเขมรถิ่น) และภาษาไทยส่ว้นั้น เนื่องมาจากการย้ายถิ่นฐานของคนในท้องถิ่นที่เป็นคนไทยเชื้อสายเขมร รวมถึงการอพยพเข้ามาเพิ่มเติมของคนจากท้องถิ่นอื่น จึงทำให้วัฒนธรรมและการพูดมีกลมกลืนกัน ปัจจุบันภาษาพูดท้องถิ่นโดยเฉพาะภาษาเขมรและส่วยจึงค่อย ๆ เลือนหายไปพอสมควร

จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของภาษาย่อยของภาษาเขมร คือ ภาษาไทยเขมร (เขมรถิ่น) และภาษาไทยส่วย ที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาของประชากรในจังหวัดบุรีรัมย์ ทั้งนี้ ภาษาเขมร มีอิทธิพลต่อภาษาไทยรองมาจากภาษาบาลีสันสกฤต ทั้งนี้ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย (หลักสูตรปรับปรุง

พ.ศ.2551) และ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2555) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จึงได้บรรจุรายวิชาภาษาเขมร และรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาเขมรไว้ในโครงสร้างหลักสูตร ดังนี้

ตารางแสดงรายวิชาภาษาเขมรและรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาเขมรที่บรรจุในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2551 และ พ.ศ.2555)

หลักสูตร	ชื่อวิชา	หมวดวิชา / กลุ่มวิชา
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2551)	1541301 ภาษาเขมรในภาษาไทย (Khmer in Thai)	วิชาเฉพาะ/ กลุ่มวิชาภาษา
	1542110 ภาษาเขมร (Khmer)	วิชาเฉพาะ/กลุ่มวิชาเอก
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2555)	1541102 ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	วิชาเฉพาะ/กลุ่มวิชาเอก
	1541501 ภาษาเขมร 1 (Khmer 1)	วิชาเฉพาะ /กลุ่มวิชาภาษาอาเซียน
	1542504 ภาษาเขมร 2 (Khmer 2)	
	1542507 ภาษาเขมร 3 (Khmer 3)	

การบรรจุรายวิชาภาษาเขมรและรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาเขมรไว้ในโครงสร้างหลักสูตร ทั้งหลักสูตรเดิมและหลักสูตรใหม่นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษารู้ที่มาของเค้ารากภาษาไทยอันได้รับอิทธิทั้งภาษาเขียนและภาษาพูดมาจากภาษาเขมร ได้เข้าใจว่าภาษาเขมรมีอิทธิพลต่อภาษาไทยมากน้อยเพียงใดและในขณะเดียวกันภาษาไทยก็มีอิทธิพลต่อภาษาเขมร โดยเฉพาะในภาษาเขมรปัจจุบัน ตลอดจนได้ความรู้ด้านภาษาของประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียนเพื่อนำไปใช้สื่อสารระดับเบื้องต้น

จากการจัดการเรียนการสอนรายวิชา 1542110 ภาษาเขมร (Khmer) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย หลักสูตรปรับปรุง 2551 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ในภาคการศึกษา 1/2555 กลุ่มเรียน คือนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย (ศส.บ.) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 37 คน พบว่านักศึกษาแม้จะมีนักศึกษบางส่วนที่มีพื้นฐานการพูดภาษาเขมรถิ่น แต่นักศึกษาทุกคนยังขาดพื้นฐานในด้านการเขียนและการอ่านภาษาเขมร โดยมีนักศึกษบางส่วนพยายามฝึกฝนเอาใจใส่ ทบทวนเนื้อหาในบทเรียนและซักถามผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน แต่บางส่วนยังขาดความเข้าใจว่าการเรียนภาษาหนึ่ง ๆ ที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของเรานั้น ต้องอาศัยความเพียรพยายามและหมั่นทบทวนเนื้อหาในบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ

การเรียนการสอนตามหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2555) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้บรรจุรายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะ กลุ่มวิชาภาษาอาเซียน คือ 1541501 ภาษาเขมร 1 (Khmer 1) ไว้ในโครงสร้างหลักสูตรโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาเรียนรู้ภาษาเขมรระดับเบื้องต้น อันเป็นภาษาของประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สามารถนำไปใช้ติดต่อสื่อสารและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนไทยและคนเขมร

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อให้เห็นผลสัมฤทธิ์จากการเรียนการสอน คือ การใช้ภาษาเขมรในระดับเบื้องต้น ที่เน้นการสอนเพื่อพัฒนาในด้านทักษะการใช้ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารใน

ชีวิตประจำวัน โดยใช้วิธีการประเมินนักศึกษาจากการจัดกิจกรรมและการมอบหมายงานในชั้นเรียน การทำแบบทดสอบข้อเขียนกลางภาคเรียน และปลายภาคเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น
2. เพื่อศึกษาปัญหาจากการเรียนการสอน ในรายวิชา 1541501 ภาษาเขมร 1

ระเบียบวิธีการศึกษา

1. การกำหนดขอบเขตการวิจัย

ก) ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของการใช้ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น (การเขียน การพูด การอ่าน และการฟัง) จากการเรียนการสอนรายวิชา 1541501 ภาษาเขมร 1 (Khmer 1) ภาคการศึกษา 2/2556 ด้วยผลการดำเนินงานที่ได้มอบหมาย การทดสอบปฏิบัติในชั้นเรียน การทำแบบทดสอบข้อเขียน

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนการสอนตามขอบเขตด้านเนื้อหา การประเมินผลการเรียน จะประเมินจากเครื่องมือวิจัย คือ งานมอบหมายในชั้นเรียน การทดสอบและการทำกิจกรรมในชั้นเรียน การสอบกลางภาคเรียนและการสอบปลายภาคเรียน และนำมาศึกษาวิเคราะห์ทักษะทางภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น (การฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาเขมร ในระดับเบื้องต้น) ของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

- แบบฝึกถ่ายถอดอักษรเขมรเป็นอักษรไทย
- แบบฝึกอ่านระดับเบื้องต้น
- แบบฝึกทักษะการพูด
- แบบฝึกเขียนภาษาเขมรเบื้องต้น
- ข้อสอบกลางภาคเรียน
- ข้อสอบปลายภาคเรียน

ข) ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

ในที่นี้กลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย (ศศ.บ.) ชั้นปีที่ 1 (รุ่น 56) ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 1541501 ภาษาเขมร 1 (Khmer 1) ประจำภาคการศึกษา 2/2556 แบ่งเป็นนักศึกษาชายจำนวน 5 คน และนักศึกษาหญิง จำนวน 63คน รวมกลุ่มเป้าหมาย 68 คน

2. การดำเนินการวิจัย

หลังจากกำหนดขอบเขตการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1) ออกแบบเครื่องมือและสร้างเครื่องมือวิจัย
- 2) ทดสอบ วัดผล และประเมินผลสัมฤทธิ์จากเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น
- 3) แจกผลการประเมินผลรายจุดประสงค์ในแต่ละครั้งให้กลุ่มเป้าหมายทราบ
- 4) ประมวลผลข้อมูล
- 5) สรุปผลและประเมินงานวิจัย

เครื่องมือวิจัยในที่นี้ คือชุดแบบฝึกหัดและแบบทดสอบวัดผลการจัดการเรียนการสอน ที่มีรูปแบบการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์จากทักษะการใช้ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารในระดับเบื้องต้น ได้แก่ ทักษะการอ่าน การเขียน การพูดและการฟัง ตามลำดับ

ทั้งนี้ การใช้เครื่องมือวัดทักษะด้านต่างๆ ที่แสดงรายละเอียดไว้ในข้างต้น เป็นลักษณะงานมอบหมายในชั้นเรียน โดยการสอบภาคเรียนอนุญาตให้กลุ่มเป้าหมายใช้เอกสารประกอบการสอนได้ แต่การสอบปลายภาคเรียนไม่อนุญาตให้กลุ่มเป้าหมายใช้สามารถเอกสารประกอบสอนได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการวัดและประเมินผล “ความรู้และความเข้าใจ” จากการเรียนตามเนื้อหาบทเรียน ซึ่งรูปแบบของแบบทดสอบวัดและประเมินผลปลายภาคเรียน ถือเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถสะท้อนว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ และนักศึกษาแต่ละคนก่อเกิดทักษะการใช้ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นในระดับใดบ้าง ทั้งนี้ ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ผลของการเรียนของกลุ่มเป้าหมาย โดยประเมินผลทักษะการสื่อสารระดับเบื้องต้นด้านการเขียน การอ่าน การฟังและการพูด จากเครื่องมือที่ออกแบบไว้ มีเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

ตารางแสดงการประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะการสื่อสารระดับเบื้องต้น

ช่วงชั้นที่กำหนด	ค่าร้อยละ	ผลสัมฤทธิ์
ช่วงชั้นที่ 1	ร้อยละ 80 ขึ้นไป	ดีมาก
ช่วงชั้นที่ 2	ร้อยละ 70-79	ดี
ช่วงชั้นที่ 3	ร้อยละ 60-69	พอใช้
ช่วงชั้นที่ 4	ร้อยละ 50-59	ผ่าน
ช่วงชั้นที่ 5	ต่ำกว่าร้อยละ 50	ปรับปรุง

ผลการศึกษาวิจัย

การเรียนการสอนตามหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2555) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้บรรจุรายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะ 1541501 ภาษาเขมร 1 (Khmer 1) ไว้ในโครงสร้างหลักสูตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ให้นักศึกษาเรียนรู้ภาษาเขมร อันเป็นภาษาของประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สามารถนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนไทยและคน อีกทั้งเพื่อให้เข้าใจเค้าโครงบางส่วนของภาษาไทยที่ได้รับอิทธิพลจากเขมรและเข้าใจวรรณคดีไทยได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

การวิจัยในชั้นเรียนนี้เพื่อให้เห็นผลสัมฤทธิ์จากการการใช้ภาษาเขมรในระดับเบื้องต้น ของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาไทย (ศศ.บ.) รุ่นปีการศึกษา 2556 ภาคเรียนที่ 2/2556 จำนวน 68 คน ที่เน้นการสอนเพื่อพัฒนาในด้านทักษะการใช้ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยใช้วิธีวัดและประเมินผลจากการมอบหมายงาน การฝึกปฏิบัติ และการทำแบบทดสอบข้อเขียน เพื่อวัดทักษะการสื่อสารระดับเบื้องต้น ได้แก่ ทักษะการเขียน การอ่าน การฟังและการพูด ตามลำดับ

จากข้อมูลวัดผลและประเมินผลทักษะการเขียนภาษาเขมรเบื้องต้น ด้วยแบบฝึกชุด ก ข ค และ ง (แต่ละแบบฝึกคะแนนเต็ม 5 คะแนน) พบว่ามีผลคะแนนเฉลี่ยทักษะการเขียนคิดเป็นร้อยละ 83.90 จัดอยู่ในเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ภาพรวม ดีมาก โดย แบบฝึก ก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.78 คิดเป็นร้อยละ 75.59 แบบฝึก ข มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.41 คิดเป็นร้อยละ 88.24 แบบฝึก ค มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.59 คิดเป็นร้อยละ 91.76 และ แบบฝึก ง มีค่า

คะแนนเฉลี่ย 4.03 คิดเป็นร้อยละ 80.59 ผลคะแนนดังกล่าวได้แสดงถึงผลสัมฤทธิ์ในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดีมาก โดยแบบฝึกการเขียน ก มีผลการสัมฤทธิ์ในระดับ ดี และแบบฝึกหัด ข ค และ ง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ ดีมาก

ข้อมูลสรุปผลคะแนนของนักศึกษาการทำแบบฝึกเขียนของนักศึกษาแต่ละคน พบว่ามีนักศึกษาได้ผลคะแนนอยู่ในช่วงชั้นที่ 1 (ร้อยละ 80-100) จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 89.71 มีผลคะแนนอยู่ในช่วงชั้นที่ 2 ร้อยละ 70-79) จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.41 มีผลคะแนนอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 (ร้อยละ 60-69) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.47 โดยไม่มีนักศึกษามีผลคะแนนอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 (ร้อยละ 50-59) และผลคะแนนอยู่ในช่วงชั้นที่ 5 คือ (ต่ำกว่าร้อยละ 50) จำนวน 3 คน เนื่องจากไม่ส่งงาน คิดเป็นร้อยละ 4.41 (จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 68 คน)

ผลคะแนนดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีผลคะแนนด้านทักษะการเขียนเฉลี่ยเฉพาะบุคคล อยู่ในช่วงชั้นที่ 1 คือ ร้อยละ 89.71 ช่วงชั้นที่ 2 และ 5b มีเท่ากัน คือร้อยละ 4.41 และไม่มีนักศึกษาค้นใด ได้ค่าเฉลี่ยในช่วงชั้นที่ 4

จากข้อมูลวัดผลและประเมินผลทักษะการอ่านภาษาเขมรเบื้องต้น พบว่าคะแนนเฉลี่ยของการฝึกอ่าน คือ ร้อยละ 73.53 จัดอยู่ในเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ ดี โดยได้จำแนกค่าคะแนนของนักศึกษาแต่ละคนเป็น 5 ช่วงชั้น ตามค่าร้อยละ มีผลดังต่อไปนี้

จากผลคะแนนการปฏิบัติจากแบบฝึกอ่านของนักศึกษาแต่ละคน พบว่า มีนักศึกษาได้ผลคะแนนอยู่ในช่วงชั้นที่ 1 (ร้อยละ 80-100) จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 47.07 มีผลคะแนนอยู่ในช่วงชั้นที่ 2 (ร้อยละ 70-79) จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 33.82 มีผลคะแนนอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 (ร้อยละ 60-69) จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.29 มีผลคะแนนอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 (ร้อยละ 50-59) จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.41 และผลคะแนนอยู่ในช่วงชั้นที่ 5 คือ (ต่ำกว่าร้อยละ 50) จำนวน 3 คน เนื่องจากไม่ส่งงาน คิดเป็นร้อยละ 4.41 (จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 68 คน)

ผลคะแนนดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีผลคะแนนด้านทักษะการอ่านเฉลี่ยเฉพาะบุคคล อยู่ในช่วงชั้นที่ 1 คือร้อยละ 47.07 จำนวน รองลงมาคือช่วงชั้นที่ 2 และ 3 ได้แก่ ร้อยละ 33.82 และ ร้อยละ 10.29 ตามลำดับ โดยช่วงชั้นที่ 4 และ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ ร้อยละ 4.41

จากข้อมูลวัดผลและประเมินผลทักษะการพูดและการฟังภาษาเขมรเบื้องต้น พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนเฉลี่ยทักษะการพูดและการฟังคิดเป็นร้อยละ 82.13 จัดอยู่ในเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ ดีมาก ทั้งนี้ ได้ผลสรุปคะแนนเฉลี่ยแต่ละชิ้นงาน และจำแนกค่าคะแนนของนักศึกษาแต่ละคนเป็น 5 ช่วงชั้น ตามค่าร้อยละ คือ แบบฝึก ก) มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.94 แบบฝึก ข) มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.99 คิดเป็นร้อยละ 79.71 แบบฝึก ค) มีค่าคะแนนเฉลี่ย 8.31 คิดเป็นร้อยละ 83.09 สรุปค่าคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 81.19 อยู่ในเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ ดีมาก โดยงานมอบหมาย ก) ข) และ ค) มีผลการประเมินในเกณฑ์ ดีมาก ดี และ ดีมาก ตามลำดับ

จากตารางสรุปผลคะแนนของนักศึกษาการทำแบบฝึกเขียนของนักศึกษาแต่ละคน พบว่า มีนักศึกษาได้ผลคะแนนอยู่ในช่วงชั้นที่ 1 จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 88.25 มีผลคะแนนอยู่ในช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 5 คน เป็นร้อยละ 7.35 โดยไม่มีนักศึกษามีผลคะแนนในช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 และในช่วงชั้นที่ 5 มีจำนวน 3 คน เป็นร้อยละ 4.41

ผลคะแนนดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีผลคะแนนด้านทักษะการเขียนเฉลี่ยเฉพาะบุคคล อยู่ในช่วงชั้นที่ 1 รองลงมา คือช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 5 ช่วงชั้นที่ 3 และ ช่วงชั้นที่ 4 ตามลำดับ

จากผลคะแนนสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียนของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีผลคะแนนสอบกลางเรียนเฉลี่ย 12.63 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละร้อยละ 63.13 อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ผลคะแนนสอบปลายภาคเรียนเฉลี่ย 10.35 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 34.51 อยู่ในเกณฑ์ปรับปรุง ทั้งนี้ คะแนนเฉลี่ยรวมเป็น 22.69 คิดเป็นร้อยละ 45.38 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ปรับปรุง

จากผลคะแนนสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียนของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีผลคะแนนสอบกลางเรียนเฉลี่ย 12.63 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 63.13 อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ผลคะแนนสอบปลายภาคเรียนเฉลี่ย 10.35 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 34.15 อยู่ในเกณฑ์ปรับปรุง ทั้งนี้ คะแนนเฉลี่ยรวมเป็น 22.69 คิดเป็นร้อยละ 45.38 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ปรับปรุง

ข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์จากการงานที่ได้รับมอบหมายและกิจกรรมฝึกปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ดี ในขณะที่ผลสัมฤทธิ์จากการสอบข้อเขียนกลางภาคเรียนอยู่ในเกณฑ์พอใช้และผลสัมฤทธิ์จากการสอบข้อเขียนปลายเรียนอยู่ในเกณฑ์ควรปรับปรุง

สรุปผลการศึกษา

1. สรุปและอภิปรายผลจากการศึกษา

จากการสร้างและใช้เครื่องมือเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการใช้ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร ในระดับเบื้องต้น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1) นักศึกษากลุ่มเป้าหมายมีผลสัมฤทธิ์จากการงานที่ได้รับมอบหมายและกิจกรรมทดสอบฝึกปฏิบัติ ที่วัดทักษะการอ่าน การเขียน การฟังและการพูด ภาพรวมอยู่ในระดับดี ทั้งนี้ อาจเป็น เพราะนักศึกษาสามารถซักถามข้อสงสัยผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นได้ ตลอดจน โดยภาพรวมนักศึกษามี ความตั้งใจและรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและการทดสอบปฏิบัติ

2) นักศึกษากลุ่มเป้าหมายมีผลสัมฤทธิ์จากการสอบข้อเขียนกลางภาคเรียนอยู่ในเกณฑ์ พอใช้ ในขณะที่ผลสัมฤทธิ์จากการสอบข้อเขียนปลายเรียนอยู่ในเกณฑ์ควรปรับปรุง ทั้งนี้เป็นข้อมูลที่ ผู้สอนต้องนำมาพิจารณาในการจัดการเรียนการสอนและออกแบบแบบทดสอบในครั้งต่อไป

3) ผลสัมฤทธิ์จากการสอบกลางภาคเรียนที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และการสอบข้อเขียนปลายภาคเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ควรปรับปรุงนั้น พบว่า จากกจำนวนนักศึกษาทั้ง 68 คน มีนักศึกษาจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.35 ที่มีสัมฤทธิ์จากการสอบข้อเขียนในเกณฑ์ดี ในขณะที่มีนักศึกษากันจนถึง 38 คน คิดเป็นร้อยละ 55.88 จึงตั้งข้อสังเกตว่า แม้อาชีว 1541501 ภาษาเขมร 1 จะเป็นวิชาบรรยาย แต่ก็กลุ่มวิชาภาษา ดังนั้นที่ผู้เรียนจึงต้องหมั่นฝึกฝนทักษะของตน โดยการทบทวนเนื้อหาบทเรียนตลอดจนศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลสารสนเทศอื่นๆ อยู่เสมอ จึงจะก่อให้เกิดทักษะทางภาษาเฉพาะบุคคลขึ้นมา

2. ข้อเสนอแนะ

1) จากผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนการสอนรายวิชา 1541501 ภาษาเขมร 1 ภาคเรียนที่ 2/2556 พบว่า การจัดการเรียนสอนรายวิชาเฉพาะ กลุ่มวิชาภาษาอาเซียนอื่นๆ ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2555) ควรศึกษาวิจัยสัมฤทธิ์ที่ทักษะเฉพาะด้าน เช่น ทักษะด้านการอ่าน การเขียน โดยออกแบบเครื่องมือที่สามารถวัดผลการจัดการเรียนรู้ที่ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์งานวิจัย เพื่อนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในภาคการศึกษาถัดไปให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2) นักศึกษากลุ่มเป้าหมาย (สาขาวิชาภาษาไทย รุ่น 56 หมู่ 1) เดิมมีจำนวนแรกเข้าถึง 72 คน และต่อมา มีจำนวนผู้ลงทะเบียนทั้งสิ้น 68 คน ทั้งนี้มหาวิทยาลัยควรปรับนโยบาย การจัดแบ่งหมู่เรียนให้เหมาะสม กล่าวคือ ไม่ควรมีจำนวนเกิน 40 คน ต่อ 1 หมู่เรียน เพื่อมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนและเพื่อบรรยากาศของการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑

เอกสารอ้างอิง

- กรมศิลปากร. (2542). พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์. กรุงเทพฯ : กระทรวงมหาดไทย.
- กังวล คัชชิวา. (2552). เอกสารประกอบการอบรมทศนทนาภาษาเขมรเบื้องต้นสำหรับบุคคลทั่วไป. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฉ่ำ ทองคำวรรณ. (2503). หลักภาษาเขมร. พระนคร: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.
- ประกอบกุล ช่อเจริญ. (2532). ความก้าวหน้าของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกระสังพิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พัชรินทร์ ศิริอำพันกุล. (2542). ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์. มปท.: คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- สานติ ภัคดีคำ. (2539). พจนานุกรมคำยืมภาษาเขมรในภาษาไทย ฉบับฉลองครบรอบ 55 ปี การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตไทย-กัมพูชา. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์ พับลิชชิ่ง.
- สงบ บุญคล้าย. (2536). ภาษาเขมรเบื้องต้น 1. บุรีรัมย์: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สมจิตต์ ธนากุล. (2530). ก้าวหน้าในการอ่านออกเสียงการผันวรรณยุกต์หลังการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกของนักเรียนที่พูดภาษาเขมร ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุโขทัยธรรมาราช, มหาวิทยาลัย. (2545). เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- สุเกีย โส. (2557). รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรภาษาเขมรสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตาหลิ่ง. บุรีรัมย์: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขำนิ เขต 1.
- อัญญา จิตสุทธิฐาน. (2551). แบบเรียนเร็วภาษาเขมรและการอ่านอักษรขอมไทย. กรุงเทพฯ: แอล ที เพรส.
- อุบล เทศทอง. (มปป.). ภาษาเขมร 1. นครปฐม: คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑

ข้อมูลผู้วิจัย

นางสาวณภัทร เชาว์นวม สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย (เกียรตินิยมอันดับ ๒) และสำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเขมรศึกษา จากภาควิชาภาษาตะวันออก คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร (ทั้งระดับปริญญาบัณฑิตและปริญญาโท) ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

หมายเหตุ

บทความวิจัยนี้อยู่ในช่วงพิจารณาเพื่อพิมพ์เผยแพร่ในวารสารปริชิต สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง